

Hemmet_Personal_Use_Only.ttf

Hemmet Personal Use Only

V Čízareji žil istý muž menom Kornelius, stotník kohorty, zvanej Italška. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almužien ludu a ustanovil sa modlitbou k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popolučnej videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzajúce k nemu a osloviajúce ho: „Kornelius! Ale on na neho hľadal a prelaknutej povedal: „Co je, Páne?“ Odpoval mu: „Tvoje modlitby a tvor almužiny vystúpili pred Božiou trávnou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolej si Šimona s prénom Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odísiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modlitbu sa. Keď upadol, chcel juť. Kym mu pripravovali, padol do výtriacia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádoba, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Bol v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I uzrel mu hlas: „Peter, vstan, zubij a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Páne, ved som nikdy nejdôľ nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Co Boh ciestil, ty nemazuj v poškvrnením.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kym bol Peter v rozpáchoch, čo to bol za ihlas, ktorý videl, zastale pri bráne mesta, ktorých poslast Kornelius, a dopýtoval sa na Šimonov dom. Zavolali a pytali sa, či tam býva Šimon s prénom Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadaj ňa traja muži. Vstan teda, zidol dolu a bez vŕahania chod' s nimi, lebo som ich ja poslat.“ Peter viesiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadate. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornelius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ta pozval do domu a vysocial svoje slovo.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a siel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Čízarej. Kornelius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a nejbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornelius mu vysiel v ústrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdržal a povedal mu: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vosieli dnu a nasiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Už viete, že Žid sa nesmie spoliť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrnením alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali.“ Kornelius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popolučnej modlitbou vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevu a povedel mi: „Kornelius, tvorja modlitbu je vysplýsanie a Boh si spomenul na tvor almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolej si Šimona s prénom Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou trávnou, aby sme vysocieli všetko, čo ti Pán prizáral.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadzíva nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Šimon Izraela zostal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Už viete, čo sa počinie od Galilej po kreste, ktorý hľadal Jan, dialo po celý Judej; ale Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre urobil a uzdravoval všetkých posadnutých diablotom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkých, čo urobil v judéjskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treteho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred učil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pieli. A prizáral nám, aby sme ľudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsú živých i mŕtvych. Jemu vyzývaným všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie kričev každého, kto v neho verí.“ Kym Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počivali slovo. A veriaci z obrieky, čo prišli s Peterom, ziesli, že sa dar Duchu Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich poculi hovoriť jazykmi a velebit Boha. Vtedy Peter povedal: „Možie ešte niečo zahrániť, aby boli vodou pokrstení ti, čo dostali Duchu Svätého tak ako my? A rozhádzal ich pokrstenie v mene Ježiša Krista. Potom ho prosil, aby u nich niekoľko dní zostal.